

บทที่ 4

สรุปผลการทดลอง

1. อาหารสูตรที่เหมาะสมที่สุดในการเลี้ยงปลากะพงขาววัยรุ่นคืออาหารสูตร 45/15 (โปรตีน 45 เปอร์เซ็นต์ ไขมัน 16 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์) เนื่องจากให้อัตรากาการเติบโตสูงสุด และมีอัตราการแลกเนื้อต่ำสุด
2. การใช้อาหารเม็ดแบบแห้งในการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาว มีความเหมาะสมทั้งในด้านการเติบโตของปลา อัตราการรอด และความสะดวกในการใช้อาหารเนื่องจากสามารถเก็บรักษาคุณภาพอาหารไว้ได้นาน
3. อาหารที่มีระดับโปรตีนเท่ากัน เมื่อเพิ่มระดับไขมันจากต่ำไปสูง (10-20 เปอร์เซ็นต์) ทำให้ปลาให้อัตรากาการเติบโตเพิ่มขึ้น แต่เมื่อเพิ่มระดับไขมันให้สูงขึ้น (20-25 เปอร์เซ็นต์) การเติบโตของปลาค่อนข้างคงที่ แสดงว่าการเพิ่มระดับไขมันในระดับสูงไม่ทำให้การเติบโตของปลาดีขึ้น ดังนั้นอาหารปลาจึงควรมีระดับโปรตีนและไขมันที่เหมาะสม
4. สัดส่วนของความสามารถในการย่อยพลังงานต่อกรัมโปรตีนที่เหมาะสมสำหรับปลากะพงขาวมีค่า 11.43 กิโลแคลอรีต่อกรัมโปรตีน ซึ่งปลาจะได้รับปริมาณโปรตีนเพียงพอแก่ความต้องการ ทำให้ปลามีการเติบโตเร็วที่สุด
5. การทดลองครั้งนี้มีอัตราการรอด 100 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากมีการใช้น้ำที่มีคุณภาพดี มีการคัดขนาดปลาที่มีขนาดใกล้เคียงกันและมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์มาใช้ และอาหารที่ใช้ทดลองมีคุณภาพดีจึงไม่ทำให้ปลามีอาการขาดสารอาหาร

ข้อเสนอแนะ

1. ปลากระพงขาวเป็นปลาที่ตกใจง่าย จึงควรทำในที่ที่มีการปิดมิดชิด เป็นการป้องกันการรบกวนจากภายนอก เพื่อไม่ให้ปลาตกใจ เพราะจะทำให้ปลาไม่กินอาหารได้
2. ในการอนุบาลลูกปลากระพงขาวด้วยอาหารเม็ดสำเร็จรูปควรดำเนินการปรับสภาพอาหารแต่ละชนิดทีละน้อย เพื่อสร้างสถานะความคุ้นเคยให้กับปลา
3. การเพิ่มความถี่ในการให้อาหารต่อวันมากขึ้น อาจมีผลต่อความต้องการโปรตีนให้ต่ำกว่าการให้วันละ 2 มื้อ ตามลักษณะการให้อาหารของเกษตรกรได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย